

Fiskaren del V

Vindarna har alltid sett ut som de gjort, men berör på ett nytt sätt för varje tillfälle, och man känner sig som en ny människa. Så sträcker man på sig. Hela ryggraden och skuldrorna lutar han tillbaka. Nej, inte sticka ut hakan, även om han är ensam. Hålla sig på sin kant och vara för sig själv. Nä, man vill inte reta upp någon i omnejd. I själva verket brukar han vara helt tyst. Inte ett ljud. Man ska inte prata så mycket. Det känns bättre att tänka. Förresten gillar han inte när folk stör. Under en tid fick han inte ens ha ett eget privatliv. Folk var så ettriga och intensiva, att han inte fick en lugn stund. Nästan att han gick upp i limningen. Varför låter man inte folk vara?

Efter en tids ettriga personer fattade han ett halvbra beslut. Ge sig ut på havet. Försörja sig på fiskenäringen. Så han flyttade till Mälaren och hyrde sig en fiskestuga på Öland om sommaren, där han kunde tjäna till sitt uppehälle. En fiskestuga hade kostat honom 150 000 kr och en struntsumma i arrende. Han bor på en välbäddad bädd med sidenlakan, varför missunna sig lyx bara för att han har ett enkelt pöbelyrke. Tillfälligt dessutom.

Men om han inte skulle vidareutbilda sig. Om ett tag. Han talar tyska flytande, eftersom han har en tysk far, och dessutom är han väldigt duktig på svenska språket. Hans yrkesval ute på havet är tillfälligt för att komma över några personer, som hade gjort livet surt för honom.

Varje gång jag sitter i den här ekan undrar jag vad jag håller på med, om jag verkligen ska fortsätta med den här fiskenäringen eller försöka mig på att rimma om kvällen. Ekan, båten som just nu vilar i hamn efter morgonens fisketur i hårda vindar. Han fick upp mycket gjus och sejfilé. Ikväll kan han rimma - gell som är en synonym till nicht wahr (eller hur) "säll", "hell".

Rensade gjusen för en grill så säll att man kommer från hell.

Alla rim är inte helt lätta, bättre upp.

Gjusen var mig en kuf, han hoppade i en båge över ytan
aj, aj, chanslös, sa firren, men jag fångade dig i kajutan.
Ljuskänslig, nej, jag älskar ljus i mitt hus, rensa, på ben länsa
före skymningsfall är det dags för grill
och äta lite sill.

Försök med juni - jaså, ja, men då måste jag vara modern lynnig, kymig, Luna. Ibland är jag pigg och vinden känns ljuvlig, ibland har jag vaknat på fel sida och undrar om inte vinden skulle kunna göra underverk, ruska om mig eller pina mig.

Du vind, ska du eller jag dra...

Jag för vinden är ursprung, bestående evighet
och jag är dödlig.

Sen var det någon i ett kloster som sa att det var viktigt med ett kapell.

Men det är en annan historia för denna stafett med en stapel.

Fiskaren på trålen struttar runt som strutsen, båten mullrar.

Äsch , han är bara en fiskare, men det är kul, att dikta i alla fall.

Jag skulle vilja sätta mig på något fik och ta en kaffe och titta ut genom fönstret och svära: >>J vind.>> Och sedan le lite. Sedan lägger han sin hand på sitt hjärta och hoppas att hjärtklappningen har lagt sig av den friska naturen. Här är luften friskare än någon annan stans.

Havet är som det alltid har varit - med en skillnad, minor och vrak på botten. Det lyser av himmel och sveper av bukten. Mjukheten från strandens blom

är som vackrast i juni, blåeld, orkidéer, strandblom i lila mot det blå havet.

När man blir rastlös och inte har någonting för sig kan man använda sig av utsikten i alla fall. Man har bara lust att gå runt omkring eller köra omkring i en bil och slå sig ned en stund på ett fik och tjata lite.

Havsfåglarna skriker gällt. Klart att man kan få ont i öronen, men det låter som en oorganiserad orkester utan dirigent. Han svischar man handen och säger avvärjande: >>Hyssj>> och ber djurkropparna flyga ut över havet och hålla truten nu i juni. En bit bort lyser kalkstenshällen i olika färger, vit som urtid och oskuld, grönt som grönska och beläggning av vegetation, gult av multnande alger, brunt av solens strålar, där man nu i juni söker förgylla ens sinnen från mörka och korta dagar och göra varje ljusstråle till sin egen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Persson med Poeter.se id #16881 innehar upphovsrätten